

LBRIS

We know
books

SEYMOUR REIT

**Behind
Rebel Lines**

**Spioana
din umbră**

Ediție bilingvă

Traducere din limba engleză și note
de Daniela Preda

forteen | 2025

1

APRIL 25, 1861

The long line stretched from the Flint counhouse down the stone steps and across the green lawn. Moving forward slowly, the young men were in high spirits. They laughed and joked as if they were leaving on a picnic instead of going off to fight a war.

“I’ll wager we take Richmond in three weeks.”

“Southerners talk big, but they cain’t fight.”

“Been plowin’ behind horses all my life. Now I’ll get me a chance to ride one.”

“Can’t hardly wait to take a shot at a live rebel.”

“You may be too late, boy. They say one good battle, the Confederacy’ll fall apart.”

Tension and excitement crackled along the noisy line. But one dark-haired volunteer, small and silent, was lost in thought. Emma Edmonds tugged at her jacket and prayed—for the tenth time that day—that the scheme would work. It was plumb crazy, she knew, but she didn’t care. She’d made up her mind and that was that.

Would they discover her secret? She’d have her answer in a few minutes. Of course, she was comfortable enough wearing men’s clothes. She’d practically lived in rough pants and heavy shoes growing up in Canada, working with the farmhands, and keeping up with the best of them. Now at twenty-one, she was still trim and boyish. She had a strong chin, a firm mouth, and cool blue eyes, and she’d cropped her hair short like a man’s.

She also knew—she’d checked earlier—that nobody bothered with physical examinations for new recruits. The Union army was desperate

1

25 APRILIE 1861

Șirul lung se întindea de la tribunalul din Flint în jos, pe treptele de piatră, până departe, pe peluza înverzită. Tinerii bărbați înaintau fără grabă, plini de voieșie. Râdeau și glumeau de parcă plecau la picnic, nu la război.

— Facem pariu că ocupăm Richmondul în trei săptămâni?

— Sudiștii au gura mare, dar habar n-au să lupte.

— De-o viață trag la plug, la coada calului. În sfârșit, acum o să apuc și io să călăresc unul!

— Abia aștept să împușc un rebel în carne și oase!

— Vezi să n-ajungi la spartul târgului, flăcău! Umblă vorba că, la prima confruntare dură, Confederația o să se destrame.

Nerăbdarea și entuziasmul se propagau de-a lungul șirului guraliv. Un singur voluntar, mic de statură și tăcut, cu părul negru, era pierdut în gânduri. Emma Edmonds își îndreptă jacheta și se rugă – pentru a zecea oară în ziua aceea – ca planul ei să reușească. Știa că era nebunie curată, dar nu-i păsa. Luase hotărârea și cu asta, basta.

Oare îi vor descoperi secretul? Avea să primească răspunsul în câteva minute. Se simțea în largul ei îmbrăcată în haine bărbătești, firește. În Canada, își petrecuse toată copilăria în pantaloni aspri și în bocanci grei, trudind cot la cot cu cei mai vrednici dintre fermieri. Acum, la douăzeci și unu de ani, era la fel de zveltă ca atunci, cu o alură băiețească. Avea bărbia proeminentă, gura fermă, ochii de un albastru senin și era tunsă scurt, băiețește.

Știa și că nimeni nu se sinchisea să facă o examinare fizică a noilor recruți – se asigurase de asta din timp. Armata Uniunii avea nevoie disperată de

for able-bodied men; they had no mind to be choosy. Still she was worried. Maybe her information was wrong. Maybe they'd see right through her masquerade.

The line inched slowly along step by step, carrying Emma past a billboard covered with recruiting posters. The words leaped out at her: VOLUNTEERS TO THE RESCUE!... PATRIOTISM AND LOVE OF COUNTRY!... RUTHLESS SOUTHERN TREACHERY!... DEFEND OUR NOBLE UNION!... VINDICATE THE HONOR OF OUR GLORIOUS FLAG!

She frowned at the fancy wording—all that fuss and bombast. Still, she had to admit that was how she really felt—she and thousands of others. Bother the fancy speeches and flag-waving politicians—the fact was that alarm bells were ringing everywhere. The country was in peril and had to be saved.

Only ten days before, Abe Lincoln had asked for seventy-five thousand volunteers. Now they were pouring in from shops and factories, mills and mines, offices, farms, and dockyards—rallying in every city, town, and village. And so were the local militias, with their fancy names and uniforms. Emma had read in the papers about Ellsworth's Avengers, Smallwood's Marylanders, Sprague's Light Cavalry; she knew of the Black Rifles, the Winslow Blues, and the Hibernian Greens. She'd seen pictures of New York's Fire Zouaves who wore baggy red pantaloons. The Putnam Phalanx of Connecticut sported white plumes on their hats. Boston's Highland Guards had uniforms of Scotch plaid. And one group, the Mozart Regiment, had marched off to battle in elegant double-breasted frock coats. But that was changing; all these units, so nobly costumed, were now being welded into a single force wearing Federal blue.

bărbați apti de luptă; nu-și permiteau să fie pretențioși. Dar tot își făcea griji. Dacă informațiile ei erau false? Dacă nu reușea să-i păcălească?

Șirul înainta lent, pas cu pas, purtând-o pe Emma prin dreptul unui panou plin cu afișe de recrutare. Cuvintele îi săriră în ochi: VOLUNTARI ÎN AJUTOR!... PATRIOTISM ȘI IUBIRE DE ȚARĂ!... TRĂDAREA MĂRȘAVĂ A SUDIȘTILOR!... APĂRAȚI UNIUNEA NOASTRĂ NOBILĂ!... RESTITUIȚI ONOAREA STEAGULUI NOSTRU GLORIOS!

Se încrunță citind sloganurile pompoase. Ce mai zarvă! Câtă agitație! Și totuși, trebuia să recunoască că exact asta simțea și ea, alături de alte mii de oameni. Lăsând la o parte discursurile pompoase și politicienii fluturători de steaguri, realitatea era că pericolul pândea de peste tot. Țara era în primejdie și trebuia salvată.

Cu numai zece zile în urmă, Abe Lincoln ceruse 75 000 de voluntari. Acum, voluntarii se revărsau de peste tot: din prăvălii și fabrici, din mori și mine, din birouri, ferme și șantiere navale – mobilizându-se în fiecare oraș, orășel și sat. La fel se întâmpla și cu milițiile locale, cu denumirile și uniforme lor sofisticate. Emma citise în ziare despre Ellsworth's Avengers¹, Smallwood's Marylanders², Sprague's Light Cavalry³; auzise de Black Rifles, Winslow Blues și de Hibernian Greens⁴. Văzuse poze cu cei din regimentul Fire Zouaves⁵ din New York, care purtau pantaloni largi, roșii. Putnam Phalax din Connecticut aveau pene albe la pălării. Boston's Highland Guards purtau uniforme din ecosez scoțian. Iar un grup, Regimentul Mozart, pornise la luptă în redingote elegante cu două rânduri de nasturi. Dar lucrurile se schimbau acum; toate aceste unități atât de nobil costumate erau reunite într-o singură forță armată, care purta albastrul federal.

¹ Unitate condusă de colonelul Elmer Ellsworth, primul ofițer de rang înalt al Uniunii ucis în război. Unitatea făcea parte dintr-un regiment de voluntari din New York, renumit pentru curaj și devotament.

² Regiment condus de generalul William Smallwood.

³ Unitate de cavalerie ușoară din timpul Războiului Civil, cunoscută pentru mobilitatea și rapiditatea sa în luptă.

⁴ Regiment format din imigranți irlandezi, renumit pentru loialitatea și devotamentul lor față de Uniune.

⁵ Regiment de pompieri voluntari din New York, cunoscuți pentru uniforme inspirate din ținutele zuavilor – soldați francezi dintr-un corp special de infanterie înființat în Algeria, cu uniformă asemănătoare portului arab.

Here in Flint, where Emma lived, men were needed for the Michigan Volunteer Infantry called the Union Grays. Emma was aching to be a nurse in a tent hospital on the battlefield, but that was dangerous work: Only male nurses were given those jobs.

The line carried Emma to the foot of the courthouse steps. She climbed them slowly, her heart hammering. With each step, her anxiety grew.

Certainly there were things she could do as a woman to help out. She could knit socks, roll bandages, or sew flags for the new regiments. She could work in a New England textile mill, making cloth for blankets and uniforms. Or fill cartridge sacks with gunpowder at a Federal arsenal. Or work in a refreshment canteen. Or write letters home for the sick and wounded. Female nurses were also needed at hospitals in big cities like Philadelphia, Boston, and New York.

It was all good work, important work—useful work that would trap her on the sidelines, far away from the realities, of the war. But safety wasn't for Emma Edmonds. Something was driving her to do more, to play a bigger part. There was a kind of imp voice inside her, pushing her to take risks. It was the same voice that, years before, had dared her to climb the highest trees on the farm, to ride the most dangerous horses, to swim the river raging wild after the spring floods.

Emma couldn't put this feeling into words, but she sensed that at least part of it was her father's doing. He had always wanted a son and could never forgive her for being female. She'd tried hard to please him and to win his approval, but without success. Her father had acted as though the whole thing were *her* fault, and his hard manner never softened. After Emma's mother died, his criticism and cruel tirades got worse, and when Emma was sixteen, she ran for her life. Taking all she owned in an old burlap sack, she fled to a country where she knew words like *liberty* and *freedom* had real meaning.

Aici, în Flint, unde locuia Emma, era nevoie de voluntari pentru Michigan Volunteer Infantry¹, regiment cunoscut sub numele de Union Grays². Emma își dorea cu ardoare să fie infirmieră într-un spital de campanie de pe câmpul de luptă, dar asta era o muncă periculoasă: numai bărbații puteau fi infirmieri pe front.

Șirul o purtă pe Emma pe scările tribunalului. Tânăra urcă treptele șovăind, cu inima bătându-i tare. Cu fiecare pas, teama ei sporea.

Firește, ca femeie, erau feluri în care ar fi putut da o mână de ajutor. Putea să tricoteze șosete, să pregătească bandaje sau să coasă steaguri pentru noile regimente. Putea să lucreze într-o fabrică de textile din New England, unde să confecționeze materiale pentru pături și uniforme. Sau să umple saci cu praf de pușcă într-o unitate federală de armament. Sau să muncească într-o cantină. Sau să scrie scrisorile către cei de acasă în locul bolnavilor și răniților. Spitalele din marile orașe precum Philadelphia, Boston și New York aveau nevoie de infirmiere.

Toate erau slujbe bune, slujbe necesare și folositoare, care ar fi ținut-o, însă, pe tușă, departe de realitățile războiului. Însă siguranța nu era pentru Emma Edmonds. Ceva o împingea să facă mai mult, să joace un rol mai important. Parcă auzea vocea unui drăcușor înăuntrul ei, care o ațâța să-și asume riscuri. Era aceeași voce care, cu ani în urmă, o provocase să se cațere în cei mai înalți copaci de la fermă, să călărească cei mai năvăși cai, să înoate primăvara în râul învolburat după topirea zăpezilor.

Emma nu putea descrie în cuvinte ce simțea, dar avea impresia că, măcar în parte, tatăl ei era răspunzător pentru sentimentul care o încerca. El își dorise dintotdeauna un fiu și nu-i iertase niciodată faptul că era fată. În zadar se străduise să-i facă pe plac și să-i câștige aprobarea. Tatăl ei se comportase tot timpul de parcă era vina *ei* că se născuse fată. Nu izbutise în niciun chip să-l îmbuneze. După ce mama Emmei murise, criticile și reproșurile pline de venin ale tatălui se înmulțiseră. Așa că, atunci când împlinise șaisprezece ani, Emma fugise de acasă mâncând pământul. Își împachetase toată agoniseala într-un sac vechi de pânză și fugise într-o țară unde știa că vorbe ca *libertate* și *drepturi* chiar însemnau ceva.

¹ Infanteria Voluntară din Michigan (n. red.).

² Grii Uniunii (n. red.).

UBRIS We know books

That had been five years ago, and Emma had quickly fallen in love with her adopted land. She'd become its strong defender, and now that America was in peril she'd have to take action. The imp voice was calling her. Somehow she *had* to be part of this war. She *had* to be right there with the fighting men. Emma, unafraid, sharing their dangers and hardships ...

Suddenly, she found herself in a paneled room draped with American flags. The line had carried her with it through the tall doors, and now her turn had come. With a final tug at her jacket, Emma swallowed hard and stepped to the desk. The recruiting sergeant glanced quickly at her and bent over his paper.

"Name and age?" he asked mechanically.

"Franklin Thompson," said Emma. "Twenty-one."

"Place of birth?"

"Saint John, Canada."

The sergeant looked at Emma again, but only for a moment. In this area many Canadians were crossing the border to join the Federal army. He nodded and went on.

"Any handicaps or infectious diseases?"

"No, sir."

"Civil occupation?"

"Bible salesman and medical orderly. I'm hoping I can be posted to a field hospital."

"Read and write?"

"Yes, sir."

He pushed the enlistment form over for her to sign. Taking the pen, Emma dipped it, remembering just in time to scrawl *Franklin Thompson*.

The soldier scribbled on a card, handed it to her, and jerked a thumb over his shoulder. "We're short of medical help so I'm rating you as a field nurse. Report to the supply tent for your gear and get sworn in."

The huge supply tent, pitched near the courthouse, was chaotic, but somehow everything worked efficiently. Moving from line to line,

Asta se petrecuse cu cinci ani în urmă, iar Emma se îndrăgostise repede de țara care o adoptase. Între timp, devenise susținătoarea ei înflăcărată, iar acum că America era în pericol, trebuia să treacă la acțiune. Vocea drăcușorului nu-i dădea pace. Într-un fel sau altul, *trebuia* să ia parte la război. *Trebuia* să fie acolo, pe câmpul de luptă, cu soldații. Neînfricată Emma, alături de soldați în fața primejdiilor și a greutăților...

Deodată, se trezi într-o încăpere cu pereții acoperiți cu lambriuri, împodobită cu steaguri americane. Șirul o purtase prin ușile înalte, iar acum venise rândul ei. Potrivindu-și jacheta pentru ultima dată, Emma păși spre birou cu un nod în gât. Sergentul însărcinat cu recrutarea îi aruncă o privire fugară, după care se aplecă asupra hârtiilor din fața lui.

— Numele și vârsta? întrebă el mecanic.

— Franklin Thompson, îi răspunse Emma. Douăzeci și unu.

— Locul de naștere?

— Saint John, Canada.

Sergentul o fixă din nou pe Emma, dar nu mai mult de o clipă. În zona aceea, mulți canadieni treceau granița ca să se alătore armatei federale. Încuviință din cap și continuă.

— Vreun handicap sau vreo boală infecțioasă?

— Nu, domnule.

— Ocupația?

— Vânzător ambulant de biblii și infirmier. Nădăjduiesc să fiu repartizat la un spital de campanie.

— Scris și citit?

— Da, domnule.

Sergentul împinse spre ea formularul de recrutare ca să-l semneze. Luând stiloul, Emma îl înmuie în cerneală, amintindu-și în ultima clipă să se iscălească cu numele de Franklin Thompson.

Soldatul scrisese ceva pe un carton, i-l dădu și arătă cu degetul mare în spatele lui.

— Avem nevoie de personal medical, așa că te încadrez ca infirmier. Prezintă-te la cortul de aprovizionare ca să ți se aloce echipamentul și să depui jurământul.

Amplasat lângă tribunal, imensul cort de aprovizionare era un haos total, dar, cumva, totul se desfășura eficient. După ce stătu la mai multe cozi,

Emma collected a blanket, boots, tin canteen, and army clothing. Then, with scores of others, she raised her hand and took the oath of service, administered by an elderly, tired-looking adjutant.

“You men,” he said, “are now part of the Second Regiment, Michigan Volunteers. Report to the railway depot tomorrow at 5:00 A.M. sharp. You’ll go by train to Washington, where the regiment will be issued weapons and become part of the Army of the Potomac. Good luck to you all.”

Emma felt a great surge of relief at passing the big test. Carrying her equipment, she slipped away from the excited crowd and hurried across the trampled lawn. The line was still growing; it seemed like every young man in the state was rushing to enlist.

Back at the rooming house she dumped everything on her bed and carefully locked the door. Forcing herself to stay calm, she began the magic change. Trousers... shirt... jacket and boots... peaked cap... wide belt with the U.S. brass buckle... canvas leggings... rolled blanket over the shoulder, just so. Then in the cracked mirror over her bureau, she sized herself up, studying her reflection from different angles. Convincing, no doubt about it Emma Edmonds was gone, and in her place stood Private Franklin Thompson, Second Michigan Volunteers, U.S. Army!

Marching around the little room, getting used to the new uniform, Emma felt more comfortable and sure of herself. Her masquerade, starting as an impulsive, daft sort of idea, had suddenly become real. Outside her window a party of young recruits tramped by, their arms loaded with gear, their voices raised in harmony:

*Will welcome to our ranks
All the loyal, true and brave,
Shouting the battle cry of Freedom;
And altho' they may be poor,
Not a man shall be a slave,
Shouting the battle cry of Freedom!*

Emma tried to join in, but her mouth was dry. Her heart pounded and she felt light-headed. Was it joy or fear? She couldn't rightly say—odd

Emma își procură o pătură, cizme, o gamelă și o uniformă militară. Apoi, alături de alți zeci de recruți, ridică mâna și depuse jurământul în fața unui aghiotant în vârstă, cu o mină obosită.

— De-acum faceți parte din Regimentul al Doilea al Voluntarilor din Michigan. Prezențați-vă la depoul feroviar mâine dimineață, la ora cinci fix. Veți călători cu trenul până la Washington, unde regimentul va primi arme și va deveni parte din Armata Potomacului. Mult noroc tuturor!

Emma simți o ușurare imensă după ce trecu marele test. Cu ranița în spate, se îndepărtă de mulțimea entuziastă și traversă în grabă peluza acoperită cu iarbă bătătorită. Șirul creștea în continuare; părea că toți tinerii din stat dădeau iama să se înroleze.

Întoarsă la pensiune, vărsă toate lucrurile pe pat și încuie bine ușa. Străduindu-se să-și păstreze calmul, începu transformarea magică. Pantalonii... cămașa... jacheta și cizmele... chipiul cu cozoroc... cureaua lată cu cataramă de alamă cu inscripția US... pantalonii din pânză groasă... pătura rulată deasupra umerilor, regulamentar. Apoi își studie reflexia din diferite unghiuri, în oglinda ciobită de deasupra biroului. Putea păcăli pe oricine, era sigură. Emma Edmonds dispăruse, iar în locul ei stătea soldatul Franklin Thompson, din Regimentul al Doilea al Voluntarilor din Michigan, Armata Statelor Unite!

Emma începu să se simtă mai confortabil și mai sigură pe ea după ce mărșalui prin mica încăpere și se obișnuie cu noua ei uniformă. Înșelătoria ei, care inițial nu fusese decât o idee impulsivă și trăsnită, se transformase dintr-odată în realitate. Pe la fereastra ei mărșăluia un grup de tineri recruți cu brațele încărcate de echipament, ale căror voci răsunau armonios:

*Îi vom primi în rândurile noastre
Pe cei loiali, onești și bravi,
Ce strigătul de luptă al Libertății-l strigă;
Și chiar săraci de-ar fi,
Unul n-are să fie sclav
Ce strigătul de luptă al Libertății-l strigă!*

Emma se căzni să cânte cu ei, dar gura îi era uscată. Inima îi bătea tare și era amețită. De bucurie sau de teamă? Nu putea spune cu certitudine – ce ciudat